

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/88/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116207939
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6116207939.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica JUDr. Danielom Ivankom, PhD., v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o. so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému A. U., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt Y. XXX/XX, XXX XX S. S., o zaplatenie 126,82 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný má **n á r o k** na náhradu trov konania od žalobcu v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 12. 04. 2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 126,82 eura s príslušenstvom ktorú odôvodnil tým, že so žalovaným ako dlžníkom uzatvoril dňa 08. 06. 2004 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške úverového rámca 1 700,00 eur prostredníctvom úverovej karty. Žalobca uviedol, že vzhľadom na charakter úverového rámca nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, preto sa pri tomto type úveru dohodne len výška úverového rámca, čo znamená maximálny objem úveru, ktorý bol žalovaný oprávnený čerpať. Žalovaný bol v omeškaní s úhradovou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. Žalovaný bol listom zo dňa 29. 12. 2015 vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Na základe uvedeného sa žalobca podanou žalobou domáhal zaviazania žalovaného zaplatiť mu sumu 126,82 eura, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 2,52 eura a úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 126,82 eura od 13. 04. 2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalovaný k podanej žalobe uviedol, že 14. 10. 2014 vážne ochorel a bol do 15. 10. 2015 na PN, finančná situácia mu preto nedovolila platiť pohľadávky, ktoré má voči žalobcovi. Dostával 427,00 eur, z ktorých platil 40,00 eur lieky, 184,00 eur SLSP a 160,00 eur privát, ostalo mu na prežitie 43,00 eur mesačne. Žiadal súd, aby zväžil jeho situáciu a prihliadol k týmto skutočnostiam..

3. Podľa § 297 druhá veta písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. Podľa § 219 ods. 3 prvá veta CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

5. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov,

v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. do 30.06.2006 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

6. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

7. Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

8. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Nakoľko predmetom spotrebiteľského sporu podľa § 290 CSP je zaplatenie sumy 126,82 eura, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, pojednávanie nebolo treba podľa § 297 písm. b) CSP nariadiť. Podľa § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu od 15. 07. 2016 do 21. 07. 2016.

12. Zo žalobcom predložených listín súd zistil, že úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty „yes“ č. XXXXXXXXXX uzatvorená medzi stranami sporu dňa 08. 06. 2004 (ďalej len „zmluva“) je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Na základe uvedenej zmluvy boli žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, nepodnikateľom, dočasne poskytnuté peňažné prostriedky v inej právnej forme žalobcom, ktorý vykonáva poskytovanie úverov ako predmet vlastnej podnikateľskej činnosti.

13. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 1 ods. 2 a 3 taxatívne vymenúva zmluvy o poskytnutí peňažných prostriedkov, na ktoré sa zákon o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje. Žalobcom poskytnutý úver žalovanému na základe uzatvorenej zmluvy nie je možné podradiť ani pod jeden z typov uvedených v ustanovení § 1 ods. 2 a 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda na zmluvu sa vzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

14. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 3 uvádza náležitosti ponuky spotrebiteľského úveru. Ustanovenie § 3 upravuje náležitosti ponuky, nie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza ustanovenie § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. V ustanovení § 3 ods. 6 zákon o spotrebiteľských úveroch určuje, ktoré údaje musia byť uvedené v ponuke spotrebiteľského úveru v tých prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov. Na záver ustanovenie uvádza, že počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miere nákladov. Aj z uvedeného ustanovenia vyplýva, že v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov pred uzatvorením zmluvy, súčasťou ponuky na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia byť príslušné údaje, pričom zmluva o spotrebiteľskom úvere už údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov obsahovať má, čo vyplýva z toho, že počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pokiaľ tento údaj nie je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Žalobca nepreukázal, že by v zmluve bol uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. V žalobe uviedol, že vzhľadom na charakter úveru nie je možné určiť výšku RPMN. S uvedeným tvrdením sa súd nestotožnil, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 2 písm. g) uvádza ako jednu z podstatných náležitostí uvedenie údajov o RPMN. Zároveň zákon o spotrebiteľských úveroch uvádza, ktoré úvery sa za spotrebiteľské úvery nepovažujú a všetky ostatné, ktoré sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere musia obsahovať všetky údaje uvedené v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere. Presné

číselné vyjadrenie RPMN žalobca nepreukázal, poukazoval napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/95/2010. S uvedeným rozhodnutím sa súd nestotožnil, nakoľko zákon o spotrebiteľskom úvere uvádza, ktoré zmluvy sa považujú za zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež, ktoré konkrétne náležitosti musia zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahovať. Zákon o spotrebiteľských úveroch neuvádza typy úverov, pri ktorých nie je možné RPMN určiť. Uvádza iba v ustanovení § 3 ods. 6 písomné podmienky ponuky spotrebiteľského úveru, ale pri písomných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje náležitosti uvedené v § 4 ods. 2. K uvedenému záveru sa v odôvodneniach svojich rozhodnutí priklonil aj Krajský súd v Banskej Bystrici a to napríklad pod sp. zn. 17Co/215/2012 zo dňa 10. 10. 2012, 13Co/324/2012 zo dňa 16. 05. 2013 a 14Co/407/2012 zo dňa 15. 10. 2013.

17. Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

18. Zo žalobcom predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že ku dňu 16. 02. 2015 bola výška dlhu žalovaného voči žalobcovi 0,00 eur. Po tomto dátume boli žalovanému na farchu jeho účtu účtované iba splátky (mimoriadna splátka, splátky číslo 134. až 145.) bez toho, aby žalovaný akýmkoľvek spôsobom čerpal peňažné prostriedky. Žalobcom požadovaná suma 126,82 eura tak predstavuje úroky, ktoré žalobca nie je oprávnený od žalovaného požadovať, nakoľko poskytnutý úver (v celkovej výške 8 166,21 eura) sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Nakoľko poskytnutý úver žalobcu sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný bol povinný čerpaný úver v uvedenej výške žalobcovi vrátiť. Súd preto žalobu zamietol, keď žalovaný uhradil žalobcovi sumu čerpaných peňažných prostriedkov a žalobca nemá nárok na požadovanie úrokov, či iných poplatkov.

20. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v spore v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči v spore neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Banská Bystrica, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.